

מערכת העולם הזה
 השבועון המצוייר לאינפורמציה

FRONTPAGE

השבועון האנגלי לאינפורמציה

ASIES!

השבועון הספרדי לאינפורמציה

רח' גניקסון 8 תל-אביב, מען החבר'ים:
 "עולמפרט" ת. ד. 136, טלפון 26785.
 המוציא לאור: העולם הזה בע"מ.
 דפוס ישראל בע"מ, ת"א טל. 23204.

אין המערכת אחראית עבור חובן המודעות, מלבד עבור מודעות המתפרסמות תחת הכותרת "דו"ח לצרכן", "דו"ח למחבר", "דו"ח לנסע" וכו'. המוכנות עלידי חברי המערכת ונבדקות עלידם. המודר, "דו"ח לכושר" כולל מודעות מטעם מפלגות וארגונים ציבוריים אשר אין המערכת אחראית לתוכנן ולערות המוכנות בהן, ושאין משקפות כיום צורה שהיא את דעות המודעת.

העורך הראשי:
אורי אמרי

ראש המערכת:
שלום מזן

עורך כיתוב:
שי לביא

הכתב הראשי:
עמואל פרת

העורך הרשמי:
דוב איתן

עורך תבנית:
סימה אילן

הצלם הראשי:
דן ברנע

חברי המערכת:
משה כנאפריס, יחואל בשן, ניצה נבי, ליילי גלילי, רותי ורד, בוני סבן, יוחנן ורבעה זראי, אופקר טאנבר, אביבה סבן, עמוס קינן, סילבי קשת, אברהם דפפורט.

עורכי המהדורה האנגלית:
ביל מלמן, דניאל שטרן.

הממונה על המהדורה הספרדית:
שלמה הררי

עורך דמוס:
משה אור

מנהל מבצעים:
שלמה אריר

מנהל מעבדה:
דוד מתיבי

ז'י 4 י' 2

מכתבים

השתלבות, או התכרבלות?

מכתבו של יהודה שקולניק על השתלבות יהודים בין מדינות העולם (העולם הזה 903) מממיר את הכעיות הנורליות של ישראל כאורז הנכון, אם נמשיר לזכר דברו של עזרא הסופר, לא זו בלבד שנוצחזי את הניטו, אלא אף נניע לפראנזיה של חזרונ שליש.

הכעיה העתיקה ביותר בעולם

רוב המצוות והאיסורים של הדת העברית הי קדומה בעניני מוסר (העולם הזה 902) מטרם שפותח: הדרת העם בכללי הניינה, אשר יכלו, לפי נסיונם של קדמונינו לעזור לאדם במלחמתו כי מחלות השונות, אם נזכרו שתרופות ועילות לא היו אז בממצא, נבין שכל מאמץ לשמירת בריי אדם של הנוף והנפש היה חשוב ביותר לאדם ולנאמה של הארואות על נטולתידיים, בריית מילת, מאכלים כשרים, מנוחה שבת ועוד... בתורה היו מצויים פרטים על אודות מחלת הויכח שהיתה נפוצה ביותר, הקדמונים ניסו לאתר מחלה זו בשתי דרכים: הרחקת החולים מי המנהג ואיסור הונות, נראה כי המלחמה כי מחלה הינה גם הגורם למלחמה בצורות השונות של הפולחן האילולי, בהן תפסה הונות מקום חשוב.

הר"ח הסורי של משרד הסעד על הונות (העולם הזה 901) מאשר כמה עובדות מהפניות, אשר לא היו עד כה ידועות צרכים, הוא מספר כי רועי-ההונות רואים בפרוצות הצעירות את רכושם הפרטי, מעבירים אותן זה לזה תמורת סכומי כסף שמינים, אפילו ההורים הרוצים לחלץ את בנותיהם האובדות נאלצים לשלם כופר-נפש. היש לזה שם אחר מאשר עבדות נסה ונלויה? הי חושבים שיליישראל להמשיך במשטר המקרות זה? בו פורחים העושק וניצול-האדם באיו מפי ריע?

אולם הר"ח של משרד-הסעד עדיין אינו נתון לנו את כל העובדות, אין הוא מספר לנו כי המהטרה מתעלמת להלוטין מן העובדה כי אין כל אפשרות לעזור את הפירות מן השורש, עקב פסולות בעיניו, במקום שלום את הפרי צות תחת פיקוח רפואי ומשטרתי, ולמנוע הפצת מחלות וניצול בריי בני-עוולה.

התוצאה של מעשי-הבידור והשטרתיים היא אימה, הונות ממשיכה להקיים במחלתה בי וזומה, ללא תנאי הניינה מינימאליים, המצב הנכחי מאפשר לצבא שלם של רועים לנצל את הפירות, כדי לחיות היימותרות, התוצאה של הפעולות המשטרתיים בבתי-הכנסת המועטים הי מאורגנים איומה עוד יותר: החוק הקשוח מאפי שר רק לאשה אחת לעבוד במקום כזה, אשה צעירה אחת נדרסת עליוני עשרות נברים בשעה אחת, האין זו מצויאות אכזרית?

לאחרונה נתבשרנו גם כי משרדי הסעד והי משרטע עומדים לפתוח מוסדות, אשר יחזירו לי חיים תקינים את הצעירות אשר ספן, או הוסי טו, מרדד הישר, הכל טוב ויפה. אולם לפני פתיחת מוסדות אלה יהיה מן הכרח לפתוח מוסדות אחיים, בהם יוחזקו רועי-ההונות, רק אז יוכלו הפרוצות הצעירות להיכנס למוסדות מקיי איומים ולקבל את החינוך הדרוש, כן חייבים מקיי מי המוסדות המיוחדים להיוועץ עם אלה המכיי רים את הכעיה מקרוב, עם הכעירים את הפרי צה וסוככיה, את העולם התחתון על נפתוליו וי בעיותיו.

בין אלה המתעניינים ומתמצאים בכעיה זו נמי נהר גם אדם משהי אחד, אשר שמו ידוע בכל הארץ: בנינו לרועים הכופים על הנערות את מרותם ומאליים אותן לעבוד כפרד, משמש אדם זה כ"אבא" לפרוצות וככפול לאפיו נברים — פועלים ופקידים — מאחר שאין הוא פושט את עורם בהיוקסס לפרוצה המבוגרת... במשטר הפרוע, השורר כיום במדינה, נאלץ אדם זה לשלם מאות לירות לשבוע לצעירים מכני העולם התחתון, תמורת עמדה של אי התקפה, או אי הפרעה אין ספק שאלולא היה קיים אותו מקור הכנסה מזור, היו מקבלי המשכורת נפנים לי עיסוק מקצועי, כגון פריצה, או שוד.

אותו אדם אף מצהיר ברורות כי הוא מוכן להקציב סכומי-כסף דומים עבור קואופרטיבי, שי יעסיק כבוצת של אנשי העולם התחתון כאופן סדרותיבי, ויהו להם את האחסשות המעטות לחזור למושב (ישנו מקרים מוצלח בשטח זה בבדישתיה), משרד-הסעד דן כיום בתוכניות דיי מות, היוצג צעונו השוב של איש זה? האם הוא תושב ריבם יור המושטת? או נזכרה לראות קואופרטיבים כאלה בפרוכי הישוב בארץ?

שלום זמיר, תל-אביב

סנובים מוז שוויצרים

הכל חכל על תקופה שהלפיה, רשימתכם על השוויצרים של הכותה-האש (העולם הזה 904) תיארה בריות את שתיסוסים ואת הלך רוחם, זה היה קל לכם, כנראה, כי היו גם חברי מערכת העולם הזה בצמח מתור רעע זה, מה שלא הרי נעשה די הצורך היה החלק על הסנובים ועל מלון תמור, מקום זה הינו ריק ומשעמם לתלוטין במקע כל ימות השנה, אז כשביקרנו אצלם כמה מחברי המורת ליונל המסטון, קפץ פתאום מחיר של כובית קוניאק 1,200מ, ליי 2,400 ליי, רק מפני שהיה שם דוחק מצד הסנובים, וכעלי-המקום, כסחרים פקחים, ידעו לנצלו.

אברהם ראובני, תל-אביב

משאל הקוראים

בשאלה זו של משאל-קוראים, אשר צויה אל ליונכם הכודם (העולם הזה 903) מופיעה המלה "למפרע", כעצם הייחס צרכים לכתוב כי מקום זה אל המלה "קראש", היע זמן שעורדי הכתוב שלכם ילמד כי המושג "למפרע" הוא היפוכו הנמור של המושג "מראש".

ישראל רביש, תל-אביב

פרשת פוזננסקי

ברשימתכם על פרשת פוזננסקי-גולדמן (העולם הזה 901) לא פירסתם את מלוא הנימוקים של פסק-דינו של כבוד השוסט יוסף בודננר, ואלה הם הנימוקים:

(א) שופטי-השלום קבע כעובדה פי פוזננסקי,

משאל קוראי העולם הזה

מערכת, העולם הזה מוז דה מקרב לב לקוראים הי מסורים שטרחה ושלוה את תשוכותיהם לעתון, בשבוע הראשון העביר הדואר למערכת למענה מאדף טפסים ממוזאים.

אם טרם מוזאת את הטופס, אנא — אל תזניח את הדבר ו הטפסים הממוזאים יעברו ניתוח מדעי בידי מומחים, בהשגחת יערה ציבורית כלתית-לזיה, והתוצאות י שמשו מורה-דרך לעורכים ברוניהם על עיצוב דמות העתון.

אם אתה זקוק לטפסים נוי טפים, אנא הודע על כך ל מערכת, אתה תקבלם בי דואר.

שהוא ככר סכא, עוב את אשתו ואת ילדו, שנשארה עם אמה, בינו הנורלים כבר נשאום, אשת הנאשם, גולדמן, עובה את בעלה ואת בנה הקטן, שנשאר אצלו אביו.

(ב) פוזננסקי הורה כי אשת הנאשם, מרטה, היא ידירתו הטובה וכי הוא חי איתה. פוזננסקי היה מצוי אותה בבני מכריו בידידתו הטובה והיה ניכס איתה למקומות שונים בארץ, הוא שלח לה עוד ב-1948 סתק בכתיבדיו, בו הזמניה להיפגש איתו במקום קבוע.

(ג) הנאשם נסע פעמים רבות אל פוזננסקי, כדי להשפיע עליו שיעזוב את אשתו ויחזירה אליו.

(ד) הנאשם שוכנע בתום לב כי התנהגותו היא פוזננסקי עם אשתו, ומיכוחו בה, ניסעוה איתה למקומות שונים ועוד, ובמיוחד העובדה שהיא חי איתה, משפיעים עליה שלא לשכך אליו ואף מעוררים אותה לכך.

(ה) ביחד-משפט קבע בפסק-דינו שאם כי הוא חרוק מלדת תמיכה כלשהי להתנהגות של פוזננסקי, הונגרת מוסר החברתי והסדר הציבורי, הוא מצמצם את כל הכעיה לנקודה אחת: היש הצדקה חוקית לפירוסם הכרוז של גולדמן? הנאשם הוריש רק מפני שהפירוסם חזר מתחום הבלות החוק.

(ו) בניד דינו הקל כבוד השופט בודננר בעוני שו של הנאשם משני טפמים בהם מצבו של הנאי נחלקו של פוזננסקי, אשר התנהגותו הפלתי מוסרית דחה את גולדמן לצעד המיואש של פירוסם הכרוז.

מרכזי גולדמן, תל-אביב

מי זקוק לפסיכיאטר?

אולי תפסיקו לרועם נוקים כפסיים לקוראי-העוין תון, לאחר שעניינו על כל השאלות של המכתב הפסיכיאטרי (העולם הזה 904), נוכחתי שאני טיפוס מופרע זקוק לטיפול מירי, דעת לפסיכיאטר אשר הכריח, והוא הבטיח להשחרר אותי מכל הפסיכיים תוך חודש ימים, אם אבקר אצלו יום יום ואשלם? לירות לביקור...

דניאל שיינמן, ירושלים

נראה כי עורד-הכתיבה של העולם הזה זקוק לטיפול פסיכיאטרי החוק ביהור, הוא השמיט שורה שלמה מתוך התשובות והסיכומים של המבי מה, וגרם לכך שחשבת את עצמי למטרופ כמשרד הה, אשר שלמה, עד אשר נילה לי חבר את הטעות, אהרן ניסימוב, תל-אביב

הליקוי הפסיכיאטרי היה רק חלקי: הן שורה, שהושמטה בחלק קטן של הגליון 26, היא כולקטן: 25. לא — 2 נקודות, 26. כן — 1 נקודה; 27. לא — 2 נקודות.

שיטות נאציות

בתשובה למכתבו של תקורא מתליאביב, א. שטרן (העולם הזה 902) שהחשיב למכתבו של המורא י. ל. (העולם הזה 898), אני מצטט את חכמה שהוטינו בעיתונות חיומית: "נטווי קרתא המשיכו גם חיים בתעלוליהם, כענרם טלמי חשוב עם האות יוד (יהודי) ברישנידיהם, בהוסיפם בריבוב".

לד, הקורא שטרן, הדווקיטוש הלהב שקם הלנו על נטווי קרתא, אני מיעץ לקרוא ביתר עיון את אנתותיהם המוככות, בשבילי — ובטוחני כי גם בשבילך — בייחנה הוא אך זקק לרושלים, ואילו הקנאים הדתיים דורשים את בינאום ירוי שליים, זה מעט, הלא כן?

כמו כן אני סבור כי הדמיון בין אייזנהואר למאלקוב נדול יותר מאשר הדמיון בין נטווי קרתא וזיליוני היודים הנושגמדו בגולה, וקתה, לאחר כל זה, מה יש לך לעשות? על הדרך הטובה ביותר לטיפול בנטווי-קרתא עמוס שטיבל, קריית-ביאליק

בזיון יקר

מוכן מאילו שאנשים כמכום הינם בעלי הכנה ובעלי שכל, ולא חשבתי שאינכם ודועים חשי כונת, אני זקן בו שבעים שנה, ובתור נבאי ראשי אני מוכר ומכובד בשכונת-התקווה, ואפילו כמלי אביב, מרוע איופוי ורשימתם את מומחתי כי העולם הזה (899) בעשיתם אותי לביזיון לפני הן וזעהי האם קבלתם ממני רשות למפרסם את ה תמונה? האם אני חס וחלילה כומר נוצרי, שי פירסתם אותי כלי כובע על ראשי? דעו כי הרבר יעלה לכם ביקור!

יחזקאל שושני, שכונת-התקווה

העולם הזה יכול לצלם רק אשר רואה מצלמתו, אינו יכול לחבוש כובעים לראשי וזולתו.